

การตัดเกรด

ผศ.ดร.กรองใจ อุณหสูต
ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์

ระบบของเกรด

เกรดเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้ ที่แสดงเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่อยู่ด้วยกันหลายระบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการประเมินผล และแต่ละสถาบันการศึกษา เช่น ระบบ ๒ เกรด ๓ เกรด ๕ เกรด หรือ ระบบ ๘ เกรด

๒ เกรด		๓ เกรด		๕ เกรด	๘ เกรด		
S	ผ่าน	G	ดี	A	A	๔.๐	ดีเยี่ยม (excellent)
				B+	๓.๕	ดีมาก (very good)	
				B	๓.๐	ดี (good)	
		P	ผ่าน	C+	๒.๕	ค่อนข้างดี (fairly good)	
				C	๒.๐	พอใช้ (fair)	
				D+	๑.๕	อ่อน (poor)	
D	๑.๐	อ่อนมาก (very poor)					
U	ไม่ผ่าน	F	ตก	F	F	๐.๐	ตก (Fail)

การตัดเกรดแบบอิงกลุ่ม

การตัดเกรดแบบอิงกลุ่ม เป็นการให้เกรดโดยพิจารณาจากความสามารถของกลุ่ม หรือพิจารณาจากค่ากลางของกลุ่ม ถ้าข้อสอบง่ายหรือกลุ่มมีความสามารถสูงแล้ว ค่ากลางก็สูง ช่วงคะแนนของแต่ละเกรดก็สูงตามไปด้วย เกรดก็จะสูงตามไปด้วย ในขณะที่เดียวกัน ถ้าค่ากลางของกลุ่มต่ำ ค่ากลางก็ต่ำ ช่วงคะแนนของแต่ละเกรดก็จะต่ำตามไปด้วย การตัดเกรดแบบอิงกลุ่มจึงยึดหยุ่นตามระดับความสามารถของกลุ่ม

เช่น ค่ากลางอยู่ที่ ๖๐% A อาจจะตัดที่ ๘๓% ขึ้นไป

ค่ากลางอยู่ที่ ๕๐% A อาจจะตัดที่ ๗๕% หรือต่ำกว่านี้ก็ได้

การตัดเกรดแบบอิงกลุ่มของ Dewey B. Stuit

การตัดเกรดแบบอิงกลุ่มของ Dewey B. Stuit (๑๙๕๔) มีวิธีการดังนี้

๑. เลือกระดับความสามารถของกลุ่ม กำหนดคะแนนเริ่มต้นของเกรด A โดยใช้มัธยฐาน (median)

เป็นค่ากลางของกลุ่ม

ขั้นต่ำของเกรด A คือ $\text{median} + Z(\text{SD})$

๒. เลือกระบบเกรด

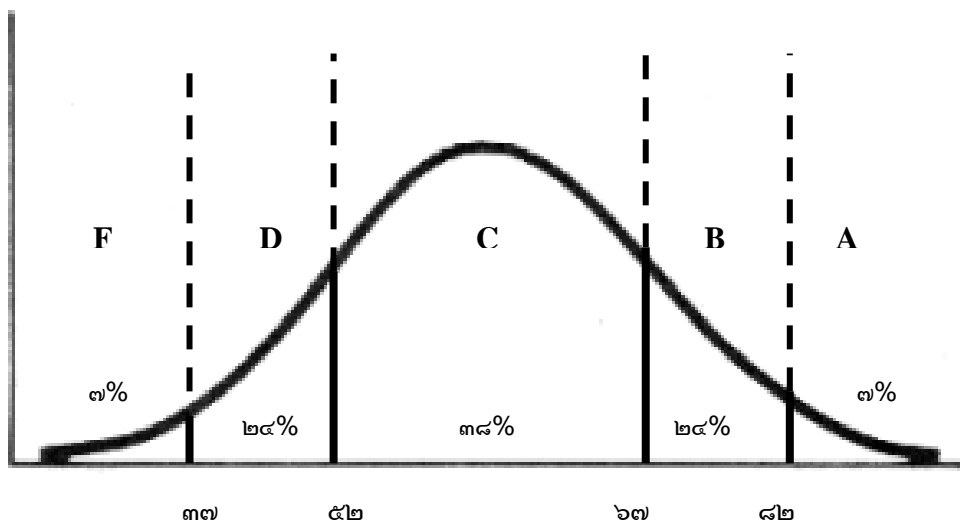
ระบบ ๕ เกรด เกรด A = หนึ่งเท่าของ SD

เกรดขั้นต่ำของ B = A - SD
 เกรดขั้นต่ำของ C = B - SD
 เกรดขั้นต่ำของ D = C - SD
 ระบบ ๘ เกรด เกรด A = ครึ่งเท่าของ SD
 เกรดอื่นๆ ก็ห่างครึ่งเท่าของ SD ไปจนถึงเกรด F

ตัวอย่าง การตัดเกรดแบบอิงกลุ่มที่คะแนนมัธยฐานของกลุ่ม = ๖๐ และ SD = ๑๕

เกรด	สูตร	การคำนวณ	ช่วงคะแนน
A	Median + Z(SD)	๖๐ + ๑.๕(๑.๕) = ๘๓	๘๓ ขึ้นไป
B	A-SD	๘๓ - ๑๕ = ๖๘	๖๘-๘๒
C	B-SD	๖๘ - ๑๕ = ๕๓	๕๓-๖๗
D	C-SD	๕๓ - ๑๕ = ๓๘	๓๘-๕๒
F	ต่ำกว่า D	ต่ำกว่า ๓๘	ต่ำกว่า ๓๘

ถ้าความสามารถของกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง และข้อมูลมีการแจกแจงปกติแล้ว ผู้สอบจะมีโอกาสได้เกรด A, B, C, D, F ร้อยละ ๓, ๒๔, ๓๘, ๒๔, ๓ ตามลำดับ ดังเส้นโค้งปกติ (normal curve)

การตัดเกรดแบบอิงเกณฑ์

การตัดเกรดแบบอิงเกณฑ์ เป็นการให้เกรดโดยเทียบจากเกณฑ์ (criteria) เป็นหลัก ผู้สอบทำคะแนนถึงเกณฑ์ใดก็จะได้เกรดตามเกณฑ์นั้น เช่น ถ้ากำหนดเกณฑ์ว่า เกรด A จะต้องได้คะแนน ๘๐% ขึ้นไป ผู้ที่สอบได้คะแนน ๘๐% หรือสูงกว่าจะได้เกรด A ถ้าได้คะแนน ๗๕% หรือต่ำกว่าลงมา ก็จะได้เกรดต่ำกว่า A ไม่ว่าข้อสอบนั้นจะยากหรือง่าย การให้เกรดจะเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่มีการยืดหยุ่นตามระดับความสามารถของกลุ่ม

เกรด	ช่วงคะแนน
A	๘๐-๑๐๐
B	๗๐-๗๙
C	๖๐-๖๙
D	๕๐-๕๙
F	๐-๔๙

เกณฑ์ยึดหยุ่น

เกณฑ์ยึดหยุ่น เป็นการตัดเกรดตามเกณฑ์ที่ไม่ได้กำหนดล่วงหน้าว่าขั้นต่ำของเกรด A ควรเป็นเท่าไร แต่จะพิจารณาจากความสามารถของกลุ่ม หรือพิจารณาจากความง่ายของข้อสอบ ถ้าข้อสอบมีลักษณะง่าย เกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด A ก็สูง และถ้าข้อสอบมีลักษณะยาก เกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด A ก็ต่ำ

การตัดเกรดโดยวิธีนี้จะพิจารณาเกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด D ความถี่หรือการเกาะกลุ่มของคะแนนประกอบการตัดเกรดโดยใช้เกณฑ์ยึดหยุ่นนี้ช่วงชั้นของคะแนนแต่ละชั้นอาจไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าพิสัยระหว่างเกรด A และ D เป็นเท่าใด

เช่น กรณี ๘ เกรดคือ A, B+, B, C+, C, D+, D, F ถ้านำเลข ๖ ไปหารพิสัยได้ลงตัว ไม่มีเศษ ช่วงชั้นของแต่ละชั้นจาก D ถึง B+ จะเท่ากัน แต่ถ้าหารได้ไม่ลงตัวแล้วช่วงชั้นแต่ละชั้นจะไม่เท่ากัน เช่น เกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด A คือ ๘๓, เกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด D คือ ๓๕, พิสัยคือ $๘๓-๓๕ = ๔๘$ และ $๔๘ \div ๖ = ๘$ ในกรณีนี้ช่วงชั้นของแต่ละชั้นจะเท่ากัน คือ ๘

แต่ถ้าเกณฑ์ขั้นต่ำของเกรด A คือ ๘๔ แล้วพิสัยคือ $๘๔-๓๕ = ๔๙$ และ $๔๙ \div ๖ = ๘$ ซึ่งมีเศษ = ๑ แต่ละช่วงชั้นจะเป็น ๙ ทั้งนี้ต้องพิจารณาการเกาะกลุ่มของคะแนนด้วย อาจจัดให้ยุกลุ่มเดียวกันได้ เพราะคะแนนที่คลาดเคลื่อนกัน ๑ คะแนน อาจจะมาจากการคลาดเคลื่อนของเครื่องมือวัดผลได้

